
Naše paní doktorka

...

„To si děláte srandu? Vždyť odsud odešla teprve před pár hodinami. Do poslední chvíle ještě ošetřovala ambulantní pacienty. Stěžovala si, že ji bolí záda, a podle ní šlo jenom o poslíčky. Sean musí být strachy bez sebe.“

„Tak nějak,“ potvrdila Laura, popadla tašku a klíče. „Tak nashle!“ Zabouchla zadní vchod a vyrazila na cestu.

O dvacet devět minut později se přihnala na prázdné parkoviště u přední brány do nemocnice v Magpie Creeku. Venku bylo bezvětří a nedalo se dýchat. Můry a jiný hmyz poletovaly kolem osvětlení vchodu a mrtvé dopadaly na schody. Dveře byly odemčené a na stanovišti sester už na ni čekala sanitářka, aby ji doprovodila na provizorní porodní sál.

„Upravily jsme narychlo oddělení paliativní péče,“ informovala Lauru cestou po chodbě. Laura v nemocnici v Magpie Creeku dosud nebyla. Milt jí navrhl, ať se tam jede podívat, aby se později snáz orientovala v případě, že by tam musela konat službu jako záskok. Nyní se tam dostala dřív, než by ji bývalo napadlo, a musela se zorientovat bleskově.

„Býval to dvoulůžkový pokoj, ale jednu postel jsme daly pryč a přidaly sklápěcí křeslo. Jestli Sean chce, může tam pak zůstat.“

„Kdy přijeli?“

Sestra mrkla na hodinky. „Nejvýš před deseti minutami. Tak tak jsme stihly do pokoje navozit všechno potřebné. Doktorka Kimblová Seana poháněla a málem rodila už v autě. Sean musel po celé trase překračovat povolenou rychlost.“

„Co jejich holčička, Lucy, kde je?“

„U známých. Meghanini rodiče jsou na cestě z Adelaide.“

Sestra otevřela dveře na oddělení paliativní péče a Lauru uhodil do nosu dávno zapomenutý syrový, kovový zápach porodního sálu. Srdce měla až

v hrdle, div se nezalkla. Porodnictví nikdy nepatřilo k jejím oblíbeným oborům – příliš mnoho se toho může vymknout z ruky.

Jayne si položila jednu ruku v rukavici na Meghanino zvednuté koleno a nakukovala jí mezi roztažené nohy.

„Zlatíčko, už je skoro na čase, abys do toho dala všechno... Postup znáš. S příští kontrakcí začni tlačit.“

Meghan měla oči pevně zavřené, a jak pobledla, ještě výrazněji se světlou pletí kontrastovaly pihy. Zpoceně měděné lokny se jí vpředu přilepily k čelu. Stejně bledý Sean, sedící na židli vedle lůžka, jí křečovitě svíral ruku. Na vozíku po Jaynině boku ležel nachystaný balíček pro případ náhleho porodu a v koutě čekal základní kojenecký resuscitační vozík.

Jakmile Laura vešla do místnosti, Jayne k ní vzhledla. „Vy jste určitě doktorka O’Connorová. Zatím vše probíhá bez komplikací. Srdeční frekvence plodu byla sto pade.“

Meghan otevřela oči. „Nazdar, Lauro,“ zaskřehotala. „Díky moc, že jsi přijela. Určitě bychom to zvládly, přesto jsem ráda, že jsi tady.“ Sean Lauru pozdravil pokývnutím. Manželčinu ruku mačkal stále stejnou silou. Laura v jeho očích vyčetla hrůzu a lámala si hlavu, kdo koho vlastně drží za ruku.

„Chcete si to převzít?“ nabídla Jayne Lauře. Ta zavrtěla hlavou a gesto stvrdila zvednutím ruky.

„Ne, ne, prosím, pokračujte v tom, co děláte. Já se ujmu dítěte.“ Odhodila tašku a klíče od auta na zem a přešla k umyvadlu, aby si umyla ruce. Vzala bílou bavlněnou nemocniční košili a navlékla si ji přes oblečení. V duchu si přehlíkala názvy pomůcek ležících na vozíku a modlila se, aby žádnou z nich nemusela použít.

Jak Meghan tlačila, ječela při tom a nadávala, až měla obličej celý brunátný. Sean se podíval na manželku, vykulený tak, že měl obočí navrch hlavy, a když se ho pokusila odstrčit, sevřel její ruku ještě pevněji. Jayne ji potichu povzbuzovala. Laura stála opodál, připravená zasáhnout, kdyby bylo její pomoci zapotřebí. Jakmile uviděla temeno hlavičky novorozence, v uších jí bubnoval tep. Pozorovala, jak Jayne hmatá kolem jeho krku po pupeční šňůře. V duchu si pořád dokola promítala, co by dělala, kdyby dítě nejevilo známky života. *Uvolnit dýchací cesty, resuscitace dýchání, krevní oběh... skóre podle Apgarové v první, páté a desáté minutě života... udržo-*

vat dítě v teple... Neměla zavolat na gynekologicko-porodnickou kliniku? Neměla dát vědět doktoru Burnsovi?

„Paní doktorko, můžete, prosím, aplikovat oxytocin?“ obrátila se na ni Jayne.

„Jistě.“ Laura spolu s Jayne zkontrolovaly látku stimulující děložní stahy, a tím urychlující porod, a Laura ji natáhla do injekční stříkačky. Porodní asistentka se mezitím propracovala k ramenům dítěte. Když Laura potřela stehno dezinfekčním prostředkem Alcowipe a zabodla do svalu jehlu, Meghan sebou ani necukla.

Za okamžik Jayne držela v rukou novorozence. Ten se jednou nadechl a pak se dal do energického nářku.

„Díky Bohu!“ vydechla si Laura potichu. Neskrývala, jak se jí ulevilo. Jayne něžně předala miminko do Meghaniny dychtivě čekající náruče a připravila se přestříhnout pupeční šňůru. Laura ucítila, jak ji v očích štípou slzy. Šťastné a zároveň smutné. Meghan se usmívala, oči jí zářily a Sean oněměl úžasem.

„Je to kluk,“ sdělila mu Meghan nakřáplým hlasem. „Seane, máme syna.“ Usmívala se na manžela od ucha k uchu. On se sklonil, svou ženu objal a pevně políbil na rty.

„Výborně!“ pochválila všechny Laura a usmívala se jak na hrdé rodiče, tak na porodní asistentku. „Obešlo se to bez episiotomie, slz a tak vůbec.“

Meghan ji nevnímala. Blaženě si prohlížela kluzké svíjející se tělíčko v náruči. Společně je zabalily. Chlapeček si okamžitě hledal cestu k matčině bradavce a Laura ho mezitím rychle odhadla.

„Jsi si jistá, že jsi měla termín spočítaný správně?“ zeptala se kamarádky.

Jayne měla práci s placentou, ale podívala se nahoru. „Je větší, než jsem čekala, a není na něm moc mázku,“ řekla. „Sama jsem se tomu divila.“

Meghan na lůžku nadzvedla ramena a unaveně je pokrčila. „Mohla jsem se seknout o týden... Kdo ví? Chyběl mi jeden z dřívějších skenu.“ Zajíkla se, protože lačná ústa jejího drobečka se sápara po jejím prsu.

Laura se podívala na Jayne. „Nejdřív se zeptám na gynekologicko-porodnické klinice, ale určitě budou souhlasit, že ho můžeme nechat tady.“

Meghan úžasem vyjekla, neboť dítě našlo, co potřebovalo, a začalo sát. Sean nadšeně přihlížel. Jayne cosi spokojeně zamumlala, když rodička vypudila placentu do připravené emitní misky. Laura zapsala skóre novorozence podle Apgarové do formuláře.

Dvě hodiny nato, vyčerpaná a se smíšenými pocity, opustila spící maminku s dítětem. Zůstaly pod bedlivým dozorem jednoho velmi pyšného otce. Po náhlém porodu se chod nemocnice rychle vrátil k normálu. Jayne, která měla již několik hodin po směně, Lauru na odchodu chvatně objala.

„Díky, že jste přijela. Jsem moc ráda, že šlo všechno hladce. Absolvovala jsem pár krátkých opakovacích kurzů, ale dítě jsem neodrodila už sedm let. Když po vás zavolala ještě Meghan, navrhla jsem, že by to měla lepší v Potters Junctionu. Je to teprve pár let, co tam zavřeli porodní oddělení, a Milt Burns přivedl na svět spoustu dětí.“ Zavrtěla hlavou. „Ale ne, Meghan skálopevně trvala na tom, že chce sem.“

Když Laura vyrazila z parkoviště nemocnice domů, zastihla ji prudká změna počasí: s náhlým ochlazením vlivem studené fronty, které je pro jižní Austrálii v odpoledních nebo večerních hodinách po horkém dni typické. Silnice byla posetá květy slanobýlu draselného a ty se ve světle reflektorů oslnivě leskly. Zpáteční jízda jí trvala čtyřicet pět minut. V prašné tmě si podruhé za necelých šest hodin uvědomila, že je na dobré cestě vrátit se natrvalo do práce.

Meghan ji požádala, zda by ji mohla ve zdravotnickém středisku v Magpie Creeku pár dní zastupovat, dokud v dalším týdnu nepřijede objednaný zastupující lékař. Laura slíbila, že si hned druhý den ráno promluví s Miltem o čtvrtěční a páteční službě. Zatímco z nápadu, aby o víkendu držela pohotovost, jí vyschlo v krku, doufala, že jí doktor Burns vyjde vstříc a nebude nic namítat, aby Meghan vypomohla.

Milt Burns měl sice v pondělí volno, ale když Laura ráno přišla do střediska, už věděl o Meghanině porodu.

„Blahopřeji!“ přivítal ji. „Hned ráno mi volala Meghan. Prý jste se úkolu zhostila a obstála v něm. Dalí mu jméno James. Druhé křestní jméno nemá. Jen James Ashby.“

„Všechnu práci odvedly Meghan a porodní asistentka. Navrhla jsem, aby přijela родit sem, ale Meghan dala přednost Magpie Creeku.“

„Nevyčítejte jí to. Kdyby na mě dítě byl jen jedinkrát pohlédlo, pravděpodobně by hned zalezlo zpátky.“

Laura se dusila smíchy. Připomněla si, co Meghan říkala o možnosti, že by její dítě odrodil on.

„Mluvila jsem s pediatrem z gynekologicko-porodnické kliniky. Pokud všechno půjde dobře, dítě zůstane v Magpie Creeku. Kluk váží 3,6 kilogramu, a přitom ho Meghan čekala později. Musela se v termínu splést. Dnes navečer tam zajedu na kontrolu. Ledaže byste tam samozřejmě chtěl jet místo mě.“

„Možná bych se tam rozjel už odpoledne. Vezmu Lindu. Ráda si žvatlá s miminky. A nemám nic proti tomu, abyste tenhle týden ve čtvrtek a pátek sloužila v Magpie Creeku, jestli vám to vyhovuje.“

Ještě si několik minut povídali a potom se Milt vytratil, protože musel vyřizovat lejstra. Laura to vzala přes jídelnu. Před začátkem ordinační doby si potřebovala dát silnou kávu. Byla unavená. Oči ji řezaly jako žiletky. To, že mohla být svědkem porodu Seanova a Meghanina dítěte, byl pro ni mimořádný zážitek, ale moc toho za noc nenaspala. Ležela s očima otevřenými a suchými, dokud oblohu nezačaly osvětlovat první paprsky úsvitu. Pronásledovaly ji vzpomínky z vlastního života a úvahy, co by asi tak bylo, kdyby se určité věci udály jinak.